

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2005 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący Sędzia SR (del.) Marta Sadowska

Protokołant sekr. sąd. Monika Rasińska

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2005 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z odwołania powoda S S.A. w W;
przeciwko Prezes Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem zainteresowanych Elżbiety i Krzysztofa J
o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej
na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z
dnia 28 grudnia 2004r., OWA-511-25(17)/2004/LZ.

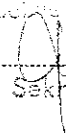
1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez powoda S S.A. w W do lokalu położonego w W przy ul. w dniu 31 sierpnia 2004r. - było uzasadnione.
2. Zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz Elżbiety i Krzysztofa J solidarnie na rzecz powoda S S.A. w W kwoty po 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych. -

SSR Marta Sadowska

Na oryginał do własnego podpisu

Za zgodność

Sekretarz

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 grudnia 2004r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10.04.1997r. Prawo energetyczne po rozpatrzeniu wniosku Elżbiety i Krzysztofa J. stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu położonego w W. przy ul. przez S. S.A. w dniu 3.08.2004r. było nieuzasadnione.

W uzasadnieniu powyższej decyzji podano, że energia elektryczna do w/w lokalu wnioskodawców dostarczana jest od 1995r. na podstawie umowy – zgłoszenia Nr 798/04/09/95, której stroną jest wnioskodawca.

W piśmie z dnia 5.03.2004r. wnioskodawca zwrócił się m.in. do Zakładu Energetycznego z prośbą o sprawdzenie nakładu pomiarowo – rozliczeniowego, o rozłożenie na raty należności w wysokości 280,21 zł. Zakład Energetyczny wyraził na to zgodę i rozłożył jej płatność na dwie raty płatne do 15.03.04 i 31.03.04r. W wyniku rozliczeń za energię elektryczną w okresie od dnia 30.11.03r. do dnia 31.05.04r. powstała nadpłata w wysokości 29,38 zł. , natomiast prognoza zużycia energii elektrycznej w okresie od 31.05.04 do dnia 30.11.04r. oznaczała, że wnioskodawcy byli zobowiązani do wpłaty:

- w terminie do dnia 12.07.04r. na blankiecie Nr 1 za energię elektryczną kwotę 92,62 zł. i za gaz – 34,36 zł.

W terminie do dnia (3.09.04r. na blankiecie Nr 2:

- 110,12 zł. za energię elektryczną 110,12 zł. i 34,36 zł. za gaz

W terminie do 12.11.04r. na blankiecie Nr 3

- 183,43 zł. za energię elektryczną i 34,36 zł. za gaz.

Na skutek nieregularnego uiszczenia przez wnioskodawców opłat za energię elektryczną i gaz powstała zaległość.

W związku z powyższym Zakład Energetyczny pismem z dnia 15.07.04r. wezwał wnioskodawcę do zapłaty zaległości za gaz i energię elektryczną i poinformował, że w przypadku nieuregulowania zaległych należności do dnia 12.08.04r. nastąpi wstrzymanie dostaw energii elektrycznej.

Powyższe pismo zostało wysłane do wnioskodawcy w dniu 16 lipca 2004r. listem poleconym. Wnioskodawca nie odebrał go z placówki pocztowej i zostało ono zwrócone do Zakładu Energetycznego.

Zakład Energetyczny stanął na stanowisku, że pismo to skutecznie zostało doręczone. W dniu 3.08.04r., powołując się przy tym na uchwałę Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 10.05.71r. III CZP 10/71, OSNPC 1971/11 poz. 187. Z kolei wnioskodawcy twierdzą, że nie zostało im doręczone pismo zawiadamiające o wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej.

W dniu 31.08.04r Zakład Energetyczny wstrzymał dostawy energii elektrycznej do przedmiotowego lokalu.

W związku z wstrzymaniem dostaw energii wnioskodawcy złożyli niniejszy wniosek do Prezesa URE.

Odnosnie układu pomiarowo – rozliczeniowego, to Zakład Energetyczny w dniu 10.03.06 dokonał jego wymiany. Prezes URE rozstrzygając niniejszą sprawę stwierdził, że działanie Zakładu Energetycznego nie było zgodne z art. 6 ust. 3a ustawy – Prawo Energetyczne, gdyż w piśmie wyznaczającym dodatkowy termin do zapłaty zaległych i bieżących należności oraz informującym o zmianie wypowiedzenia umowy, powinien też wskazać wnioskodawcy oddzielnie zaległe i bieżące należności za dostarczoną energię elektryczną oraz oddzielnie za dostarczone paliwo gazowe.

Brak takiego zestawienia nie upoważnia do zastosowania art. 6 ust. 3a w/w ustawy. Ponadto Prezes URE uznał, że powoływanie się Zakładu Energetycznego na art. 139 kpc odnośnie uznania za doręczone wnioskodawcy pisma z 15.07.04r. jest nieuzasadnione, gdyż przepis ten dotyczy postępowań sądowych.

Istotnym zdaniem Prezesa URE jest, że zgodnie z art. 6 ust. 3a Prawa Energetycznego Zakład Energetyczny zobowiązany jest doręczyć zawiadomienie na piśmie, a nie przewiduje on możliwości doręczenia zastępczego.

Prezes URE kwestię prawidłowości wskazań układu pomiarowo - rozliczeniowego uznał bez znaczenia, gdyż zgromadzony materiał dowodowy wskazywał

na naruszenie art. 6 ust. 3a przez Zakład Energetyczny i w związku z tym brak podstaw do wstrzymania energii elektrycznej do lokalu wnioskodawców.

Od powyższej decyzji wniósł odwołanie powód S. S.A. w W., zarzucając jej naruszenie:

1. art. 6 ust. 3a ustawy z dnia 10.04.97r. Prawo Energetyczne w związku z art. 61 kc poprzez błędną jego wykładnię i orzeczenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu zainteresowanych było nieuzasadnione.
2. art. 77 § 1 w zw. z art. 7 kpa poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy oraz błędne przyjęcie, że warunkiem dopuszczalności wstrzymania dostaw energii elektrycznej zgodnie z art. 6 ust. 3a prawa energetycznego jest faktyczne nie zapoznanie się przez odbiorcę z pismem zawierającym wezwanie do zapłaty z rygorem wstrzymania dostaw energii elektrycznej, co stanowi to naruszenie zasady praworządności oraz słusznego interesu społecznego i interesu obywateli.

W związku z powyższym powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji ewentualnie o jej zaskarżenie.

Pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i powołał się przy tym na oświadczenie zainteresowanych z akt administracyjnych str. 65, że w lipcu przebywali poza miejscem zamieszkania o czym powiadomili kierownika BOK p. M. O., co oznacza, że zainteresowani nie mieli realnej możliwości zapoznania się z wezwaniem do zapłaty zaległych należności i dlatego nie można uznać, że wezwanie to zostało zainteresowanym doręczone.

Zainteresowani wnosili o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Bezsporne jest w sprawie, że na dzień wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu zainteresowanych byli oni w zwłoce z zapłatą należności za dostarczenie tej energii.

Wynika to z materiału dowodowego zebranego w postępowaniu administracyjnym, w tym pisma z 15.07.04r wzywającego do zapłaty (str. 17 akt administracyjnych).

Zgodnie z art. 6 ust 3a ustawy – Prawo energetyczne, Zakład Energetyczny może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności i pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczeniu dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Z pisma powoda z dnia 15.07.04r. skierowanego do zainteresowanego jako odbiorcy wynika, że na datę jego wystawienia, zadłużenie w opłatach wynosiło 464,40 zł.

W powyższym piśmie powód wezwał zainteresowanego do uregulowania należności wyznaczając na to dodatkowy termin z zagrożeniem wypowiedzenia umowy i wstrzymaniem dostaw energii elektrycznej, a więc zgodnie z trybem przewidzianym w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego.

Z materiału dowodowego zebranego w trakcie postępowania administracyjnego wynika, że zainteresowany często nie podejmował korespondencji poleconej od powoda, która wracała nie podjętą w terminie.

W tej sytuacji zdaniem Sądu powód prawidłowo uznał za doręczone zainteresowanemu niniejsze pismo z dnia 15.07.04, które również nie zostało podjęte na poczcie przez adresata, jak to ma miejsce w przypadku doręczeń w postępowaniu sądowym – art. 139 § 1 kpc. Taka procedura jest stosowana w postępowaniu w sprawach cywilnych gdy nie jest możliwe dokonanie doręczenia właściwego lub zastępczego i ma to na celu umożliwienie prowadzenie postępowania.

Również poza przepisami procedury cywilnej czy administracyjnej stosowany jest tryb doręczenia przez awizo na przykład art. 24 § 3 prawa spółdzielczego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 15.10.1974r. Sygn. II C R 407/74 nie jest sprzeczne z ustawą o spółdzielniach i ich obowiązkach postanowienie zawarte w statucie spółdzielni dopuszczając możliwość doręczenia zawiadomienia o uchyleniu członka ze Spółdzielni w trybie złożenia pisma w urzędzie pocztowym.

W uzasadnieniu powyższego wyroku podano, że „praktyka utrwalona zwłaszcza na gruncie unormowania ustawowego z zakresu postępowania sądowego sprawiła, że przez doręczenie w potocznym znaczeniu tego rozmiaru jest nie tylko doręczenie właściwe, czy zastępcze, lecz takie m.in. doręczenie w trybie złożenia pisma w urzędzie państwowym”.

Dalej Sąd Najwyższy stwierdza, że żaden przepis w/w ustawy nie wprowadza wymogu skutecznego zawiadomienia o wykluczeniu ze Spółdzielni tylko w razie doręczenia właściwego, nie zastępczego.

Przepis art. 6 ust. 3a prawa energetycznego ani żaden inny przepis tej ustawy nie wymaga dla skuteczności doręczenia pisma przez zakład energetyczny odbiorcy – doręczenia właściwego czy też zastępczego.

Dlatego zdaniem Sądu powód miał prawo doręczyć zainteresowanemu pismo z 15.07.04 w trybie złożenia go w urzędzie pocztowym.

W innym przypadku biorąc pod uwagę częste uchylanie się przez zainteresowanych od odbioru korespondencji powoda, powód nigdy nie mógłby zastosować wstrzymanie dostaw energii elektrycznej z powodu zadłużenia zainteresowanych w opłatach.

Sąd nie uznaje również za słuszne twierdzenie w zaskarżonej decyzji, iż dla skuteczności zastosowanie trybu z art. 6 ust. 3a prawa energetycznego wymagane było podanie oddzielnie zadłużenia za energię elektryczną i za gaz.

Brak jest w tym zakresie uregulowań prawnych, które by wskazywały na prawidłowość takiego postępowania.

Znajdujące się na str. 65 akt administracyjnych oświadczenie zainteresowanych z datą 10.12.04r., a więc parę miesięcy po wstrzymaniu dostaw energii elektrycznych jest zdaniem Sądu gołosłowne i nie może stanowić żadnego dowodu, iż powód w dacie wysłania do nich pisma z 15.07.04r. wiedział, iż nie przebywają w miejscu zamieszkania.

W związku z powyższym w ocenie Sądu wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu zainteresowanych w dniu 31.08.04 było uzasadnione, gdyż powód poprzedził je wysyłając do zainteresowanego pismo z 15.07.04 zgodnie z art. 6 ust. 3a prawa energetycznego, które skutecznie zostało doręczone przez złożenie w urzędzie pocztowym.

Z tych powodów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 31.08.04 do lokalu zainteresowanych było zasadne /art. 479⁵³ § 2 kpc/.

Zaś o kosztach orzekł na podstawie art. 98 kpc.

SSR Marta Sadowska

Na oryginale właściwe podpis

Za zgodność

Sekretarz